

Поводом чланка:

Родољуби, више није битно како се зовете. Или ћете одабрати странку, или Србију!

на:

<http://facebookreporter.org/2016/03/11/%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BE%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%B8-%D0%B2%D0%B8%D1%88%D0%B5-%D0%BD%D0%B8%D1%98%D0%B5-%D0%B1%D0%B8%D1%82%D0%BD%D0%BE-%D0%BA%D0%B0%D0%BA%D0%BE-%D1%81%D0%B5-%D0%B7%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%82/>

11 03 2016

СЛУХ СТАРИЈЕГ ЗА ГЛАС МЛАДИХ: ОДГОВОР

Одговор је јавно дат на:

<http://www.ssssseternal.org>

и недељама чека снажан одјек младих, којег до сада није било.

Када то тражите онда нам се придружите или урадите боље за Србски народ, за Србију и за наше пријатеље у њој и ван ње. Ви, млади, сте ти који нисте били на владајућим положајима, који нисте одговорни за садашње стање, и који сте наши наследници. Ви сте посебно позвани да будете међу народним посланицима с независне изборне листе грађана:

"ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ И СЛОБОДУ СРБА И СРБИЈЕ" - "ЗОС"

Немојте никад да заборавите да сам ову изборну листу покренуо пре свега због вас младих којима сам посветио цео свој радни век. Моја предавања о стабилности и управљању и аутоматском управљању динамичких система је слушало и испит полагало око 20.000 студената од Новог Сада, преко Београда, Ваљева, Краљева, Ужица, од Трбушнице код Лознице до Прахова и Смедеревске Паланке, све до Приштине. Ваше колеге су ме молиле да будем независан кандидат за председника Републике Србије 1990., иако су знале да сам у народу непознат. Бих, да бих остао доследан ономе чему сам их учио на првом предавању. До сада се ниједан није одазвао позивима да подржи независну изборну листу ЗОС!

Јесам ли им тако лоше предавао? Јесу ли све заборавили? Надам се да нису већ да су нашли боље решење за Србски народ и за Србију од ЗОС-а. Нека нам га зложе. Ја сам жељан да упознам то боље решење и да се оно оствари.

Није сад време за апеловање. Сад је време за одлучна деловања. Има само још око 28 дана.

Положите овај испит родољубиве зрелости, не пред мојом генерацијом и старијим генерацијама које доведоше до овога својом деценијском пасивношћу пре самовољом власти, већ пред нашим прецима чију тешко стечену заоставштину сада лако растурамо, и пред својом децом да им предамо оно што смо наследили.

Очински ваш.

Др Љубомир Т. Грујић, редовни професор у пензији